

saadant Menneske virkede Pryglene dog ikke anderledes, end at han gentog den Forbrydelse, for hvilken han havde faaet Prygl. Naar nu et saadant Menneske, der er under dagligt Tilsyn og under daglig Tvang, altsaa er udsat for, at den mindste Forseelse, han begaar, bliver opdaget, ikke nærer større Frygt for Prygl, end at han gentager sin Forbrydelse, tror man saa, at en Bølle, som ikke er under Opsigt, men som kan færdes paa Gaden hele Natten, om det skal være, gaa fra den ene Knejspe til den anden i Selskab med mindre gode og daarlige Kammerater, som det falder sig, vil være mere modtagelig for Paavirkning ved Prygl, saa at de indgyde ham en større Rædsel? Jeg tror det ikke, jeg tror, at netop det modsatte vil være Tilfældet. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i, at Prygl virker ikke over for Soldater, og at det var rigtigt, at man afskaffede dem. Men Prygl virker endnu mindre over for dem, som man kalder Bøller, da de slet ikke ere under Tilsyn eller Opsigt. Soldater kunne dog i nogen Maade sammenlignes med dem, som holdes indespærrede i Fængsler og Tvangshuse, over for hvem en Del jo mener, at Prygl kan have nogen Virkning, hvad jeg ikke er enig i, men alle — kan jeg vel sige —, der have Kendskab til disse Forhold, ere enige om, at Prygl ikke virke paa de Mennesker, som man straks sætter i Frihed igen og overlader til dem selv. Jeg betragter altsaa Anvendelse af Prygl over for Bøller som endnu mindre virksomhedsfuld end over for Soldater, for saa vidt Straffen skal være i Stand til at virke afskrækkende.

Endnu skal jeg kun dvæle ganske lidt ved de mærkelige Ting, man har oplevet under Behandlingen af dette Lovforslag. Man har hørt, at der er foreslaaet at ansætte en årt, to Mand, der skulde rejse omkring i Landet og uddele Prygl. De skulde altsaa erhverve sig en Slags Dygtighed i Brugen af det paagældende Redskab, saa at der kunde være nogen Garanti for, at Tildelingen af Pryglene blev nogenlunde ensartet over for alle. Man har haft Betænkelighed ved at lade Straffen udføre af de Mennesker, der i Almindelighed betjene vore Arresthuse og udføre Polititjenesten, idet man var bange for, at det skulde virke forraaende paa dem. Derfor vil man, dels

for at Straffen kunde blive udmaalt saa ligelig som muligt til alle, og dels for at den ikke skulde virke forraaende paa dens Udøvere, saa det kunde blive farligt for andre Omraader, have bestemte Pryglemestre ansat. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) udklækkede forleden en helt anden Tanke. Han vilde have, at Bøllerne selv skulde udføre Pryglestraffen. Er det ikke Toppunktet af Inkonsekvens? Man vil prygle Bøllerne for at drive Raaheden ud af dem og tænke samtidig paa at udnævne dem til Pryglemestre, hvorved de gøres endnu mere raa! Naar man sammenholder alt, der er sagt fra Pryglestraffens Venner til Fordel for denne Straf, vil man se, at man ikke behøver at være særlig klarttænkende for at forstaa, hvilke Modsigelser der fra den Side er fremført.

I § 2 staar der om det Redskab, der skal anvendes til Prygl, at det skal bestemmes ved kgl. Anordning. Det forekommer mig at maatte være endog ret betænkeligt for dem, der ere Tilhængere af Pryglestraffen at lade sig en saadan Myndighed slippe ud af Hænderne. „Ved kgl. Anordning“ vil vel nærmest sige efter Justitsministerens Indstilling, og vi have ikke hørt, hvilket Torturredskab den ærede Justitsminister anser for passende. Den ærede Justitsminister har ganske vist forleden udtalt, at det var langt billigere at anskaffe en god Spanskørssstok end at give disse Folk lange Fængselsstraffe. Deraf kan man formode, at det er en Spanskørssstok, Justitsministeren tænker paa i Øjeblikket. Men det kunde ogsaa tænkes, at Justitsministeren, naar der var tildelt adskillige Prygl med denne Stok uden Virkning, vilde kaste sin Forkærlighed paa noget andet, og da han synes at have særlig Interesse for russiske Forhold, kunde den russiske Knut maaske blive det næste Redskab. Jeg ved dog ikke, om Rigsdagen vilde føle sig smigret, om Vedtagelsen af denne Lov skulde føre til, at vi fik Knut indført i vort Land.

I det hele forekommer det mig, at denne Lov er saa slet forberedt, at det, som det ærede Medlem, der nylig talte, sagde, er aldeles nødvendigt, at den underkastes en grundig Behandling, inden den træder ud i Livet. Hvor forhastet denne Lov er, og at Hastværk er Lastværk, viser